



Република Србија  
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД  
Кзз 377/2014  
27.05.2014. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Биљане Синановић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.М., због кривичног дела обљуба над немоћним лицем из члана 179. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 87/14 од 17.04.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 број 333/13 од 29.10.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП-а, дана 27.05.2014. године, једногласно је донео

## ПРЕСУДУ

**УСВАЈА СЕ** захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр. 87/14 од 17.04.2014. године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 број 333/13 од 29.10.2013. године повређена одредба члана 451. став 3. Законика о кривичном поступку у корист окривљеног Б.М.

## Образложење

Решењем Вишег суда у Крушевцу К број 96/12 од 29.01.2013. године, због кривичног дела обљуба над немоћним лицем из члана 179. став 2. у вези става 1. КЗ-а према окривљеном Б.М. изречена је васпитна мера појачан надзор од стране органа старатељства која ће трајати најмање шест месеци и највише две године, с`тим што ће о трајању ове мере суд накнадно одлучити. Истим решењем одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, а малолетна С.Л. упућена је на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева у смислу члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 број 333/13 од 29.10.2013. године поводом жалбе Вишег јавног тужиоца у Крушевцу преиначено је првостепено решење тако што је окривљени Б.М. на основу члана 423. тачка 1. ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело обљуба над немоћним лицем из члана 179. став 2. у вези става 1. КЗ-а. На основу члана 258. став 2. ЗКП-а, старатељ оштећене С.Л. је упућена да имовинско-правни захтев на име оштећене може остварити у парничном поступку. На основу члана 265. став 1.

ЗКП-а одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда. Овом пресудом жалба Вишег јавног тужиоца у Крушевцу изјављена против првостепеног решења је одбијена као неоснована.

Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости Ктз број 87/14 од 17.04.2014. године против павноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж2 број 333/13 од 29.10.2013. године због повреде одредбе члана 451. став 3. ЗКП-а учињене у корист окривљеног са предлогом да Врховни касациони суд донесе пресуду којом ће усвојити захтев и утврдити да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног Б.М.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног и сматрајући да присуство јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, исте није обавестио о седници већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП-а.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП-а, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости указује да је другостепени суд у корист окривљеног Б.М. повредио кривични закон из члана 451. став 3. ЗКП-а.

Наиме, из списка предмета произлази да је решењем Вишег суда у Крушевцу К број 96/12 од 29.01.2013. године због кривичног дела обљуба над немоћним лицем из члана 179. став 2 у вези става 1. КЗ-а према окривљеном Б.М. изречена васпитна мера појачаног надзора од стране органа старатељства која ће трајати најмање шест месеци а највише две године. Против тог решења је жалбу изјавио Виши јавни тужилац у Крушевцу због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу одржи претрес и окривљеног огласи кривим због кривичног дела које му је оптужницом стављено на терет и осуди га у складу са законом. Апелациони суд у Крагујевцу одлучујући о жалби Вишег јавног тужиоца у Крушевцу поводом те жалбе преиначио првостепено решење тако што је окривљеног ослободио од оптужбе за предметно кривично дело применом одредби члана 423. тачка 1. ЗКП-а.

Наиме, одредбом члана 451. ЗКП-а прописан је обим испитивања првостепене пресуде од стране другостепеног суда у жалбеном поступку те је одређено да другостепени суд испитује пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби. У ставу 2. члана 451. ЗКП-а одређено је да ће другостепени суд поводом жалбе изјављене у корист оптуженог, испитати по службеној дужности одлуку о кривичној санкцији: 1) ако је жалба изјављена због погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања или због повреде кривичног закона и 2) ако жалба не садржи елементе из члана 435. тачка 2. и 3. овог Законика, односно ако не садржи основ за изјављивање жалбе или

образложење. У ставу 3. истог члана прописано је да другостепени суд може поводом жалбе тужиоца на штету окривљеног, преиначити првостепену пресуду и у корист окривљеног у погледу одлуке о кривичној санкцији.

Дакле, из наведеног произилази да Законик о кривичном поступку не допушта испитивање побијане пресуде по службеној дужности изузев ако је жалба изјављена у корист окривљеног и то у ограниченом обиму.

Одредбом става 3. члана 451. ЗКП-а прописан је изузетак од правила постављеног у ставу 1. тог члана, тако да другостепени суд може поводом жалбе тужиоца изјављене на штету окривљеног преиначити пресуду и у корист окривљеног, али само у погледу одлуке о кривичној санкцији, у ком случају би се овлашћење другостепеног суда односило како на повреду кривичног закона у вези са одлуком о кривичној санкцији (члан 439. тачка 3. ЗКП-а) тако и на неправилну одлуку о кривичној санкцији (члана 441. став 1. и 2. ЗКП-а).

У конкретном случају, другостепени суд је одлучујући о жалби надлежног јавног тужиоца изјављеној на штету окривљеног због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања са предлогом да се окривљени огласи кривим због кривичног дела које му се оптужницом ставља на терет и осуди у складу са законом, поводом ове жалбе преиначио првостепено решење у корист окривљеног, дакле, насупротив правцу побијања, али не у погледу кривичне санкције већ је окривљеног за предметно кривично дело ослободио од оптужбе применом члана 423. тачка 1. ЗКП-а, јер дело за које је оптужен по закону није кривично дело. Поступајући на наведени начин другостепени суд је у корист окривљеног повредио одредбу члана 451. став 3. ЗКП-а, на коју се основано указује у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца.

Налазећи, из изнетих разлога, да је захтев за заштиту законитости основан, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП-а, утврдио да је другостепеном пресудом повређен закон у корист окривљеног Б.М., не дирајући у правноснажну пресуду против које је захтев поднет.

**Записничар-саветник,  
Весна Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија,  
Јанко Лазаревић, с.р.**